

Farské zvesti

Farnosť Pobedim, filiálka Bašovce

Vianočné vydanie

Číslo: 4/2009

Ročník: 3

22. december 2009

Biblické okienko:

Kniha Sudcov

Postupným preberaním Biblie sa dostávame k siedmej knihe Starého zákona s názvom „Kniha Sudcov“. Názov pochádza zo samej knihy, kde sa hrdinské postavy, o ktorých kniha rozpráva, nazývajú spoločným menom „sudcovia“. Opisuje udalosti v historickom období od Jozueho smrti až po založenie monarchie/asi od r. 1200 do r. 1030 pred Kr/. Termínom „sudca“ sa zásadne označuje Bohom vyvolená osoba, ktorá od Jahveho dostala poslanie oslobodiť niektorý izraelský kmeň spod nadvlády jeho nepriateľa.

Jozueho smrťou sa obsadenie dobytých území izraelskými kmeňmi neskončilo. Izraeliti sa usídlili iba v hornatých krajoch, kým na roviny bývali Kanaánania a Filištínci. Jahve nevyhnal všetkých pôvodných obyvateľov z Kanaánu preto, lebo Izraeliti nespĺnili podmienky vzájomnej zmluvy s Bohom. Druhý dôvod je ten, aby vyskúšal Izraelitov, či budú verní Pánovi. Správy o sudcoch sa zostavujú pod schémou: odpad Izraela od pravého Boha a príklon k cudzím božstvám; Boží trest prostredníctvom utláčateľov Izraela; útos, obrátenie udu a jeho oslobodenie prostredníctvom sudcu; pokojný život udu až do smrti sudcu, po ktorej zvyčajne nasledoval nový odpad od Boha. V knihe sa výrazne poukazuje na slabosť Izraela a na zhovievavosť Jahveho, ktorý neúnavne posielal vyvolených mužov, aby vyslobodili izraelské kmene spod útlaku nepriateľa.

Najzaujímavejší je azda príbeh o Samsonovi. Bol to muž, ktorého si Pán vybral, aby oslobodil svoj ľud od Filištíncov. Jeho sila spočívala v jeho vlasoch, ktoré si nemal strihať. Vynikal ve kovu silou, a predsa mal aj slabé stránky. Keď sa mu zapáľilo pohanské dievča Dalila, tak si ju chcel zobrať. Odhovárali ho, lebo to zákon zakazoval. On však neposlúchal. Nakoniec to bola ona, ktorá ho zradila a pomohla chytiť. Filištínci mu vypíchli oči. Samson si uvedomil, že duchovne slepý bol vlastne už predtým, lebo nevidel Boží príkaz. Nakoniec si vyprosil ešte naposledy silu a zboril stĺpy, na ktorých bol pohanský chrám. Zahynul s mnohými svojimi nepriateľmi v troskách tohto chrámu. **MV**

Zrnká múdrosti

z knihy Sudcov

Pánov anjel sa zjavil Gedeonovi a prihovril sa mu: „Pán s tebou, udatný hrdina!“ Gedeon mu odpovedal: „Prepáč, môj pane! Keď je Pán s nami, prečo nás toto všetko postihlo? A kde sú všetky jeho divy, o ktorých nám rozprávali naši otcovia, keď hovorili: »Pán nás vyvedol z Egypta«? Teraz nás Pán opustil a vydal do ruky Madiánanov.“ Pán sa k nemu obrátil a povedal: „Choď s touto svojou silou a vyslobodi Izrael z ruky Madiánanov! Posielam ňu!“ 6,12-14

Knieža pokoja sa ponúka aj tebe

Žijeme v dobe, kedy kresťanstvo prestáva byť vo svete moderné a chcené. Môžeme sa doista, že kríž v talianskych školách musia byť odstránené, že v tomto období sa na území USA šíri zákaz kresťanských vianočných piesní v školách a na verejných priestranstvách, povojú sa iba tie o Santa Klausovi. V európskom parlamente po hlasy o novodobom prenasledovaní Cirkvi. Nebude to prvýkrát v histórii, keď Cirkev bude elidiskrimináciou. Preto to spomínam v tomto vianočnom sviatku? Lebo sú to sviatky pokoja. Cirkev si pripomína, že prišlo na Zem knieža pokoja. Tak to predpovedá prorok Izaiáš: „Lebo chlapec sa nám narodil, daný nám je syn, na jeho pleci bude kniežatstvo a bude nazvaný: zázračný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja.“ /Iz9,6/ Prišiel niekto, kto nám priniesol Boží pokoj. Pokoj, ktorý nám tento svet nemôže dať. Tak nám to povedal on sám. Vianoce bez Ježiška zostávajú len prázdnu mašťou. A tá nám neprinesie vôbec nič. Iba aký zápach. Myslím si, že je to viac než prirovnanie. Ako u nás náboženstva v dejinách. V Biblii Kniha múdrosti hovorí, že nie je nové, lebo to tu bolo už predtým. A naozaj môžeme v dejinách nachádzať veľa podobných javov. A tak vám vôbec nepríde ako pokroková vec, na ktorej sa ľudstvo v dejinách už popálilo. Historik v tom musí vidieť krok späť. Hoci nie som historik, takéto kroky v súčasnej demokracii vidím.

Nechcem sa však sústrediť na mašťou, teda zlo okolo nás, ale na toho, ktorý nám aj v tom zle dodáva pokoj a radosť. Panna Mária bola opustená, neprijatá, odmietnutá, porodila malého Ježiška v obyčajnej mašťou, a predsa nestratila radosť a pokoj. Je nám veľa kým vzorom. Ani my by sme nemali strácať pokoj. V našej dobe, akú žijeme, to nie je ľahké. Recept na tento liek vidíme u Márii. Pozerala na Ježiša. Nie na dedinu, kde sa ľudia možno zabávali, ani na pavučinu v mašťou, ani na zásoby jedla a pečať. Pozerala na Ježiša a tešila sa, že je tu. Ten, na ktorého čakali toľko pokolenia. Tešila sa aj napriek

Vedecký ateizmus?

Niektorí si ešte spomínajú na tzv. vedecký ateizmus. Mnohí ľudia zastávajú názor, že veda a viera si odporujú. Ako to vníma jeden zo súčasných vedcov Doc. RNDr. Jozef Marák CSc., nám prezradí nasledujúca odpoveď. Celý rozhovor s Doc. J. Marákom uvádzame na 2. strane.

Staršia generácia si určite pamätá na situáciu v spoločnosti, ktorá sa snažila o likvidáciu náboženstva a používala na to najrozličnejšie metódy a prostriedky. Všetko v duchu hesla "Účel svätých prostriedky!" (tam im mimochodom svätos neprekážala).

Aj ja patríam do generácie, ktorá bola "kmeň" poukami tzv. vedeckého ateizmu, ktorý ale s vedou nemal nič spoločné. A jedným z hlavných argumentov tzv. vedeckého ateizmu bola aj "pouška", že veda a viera si navzájom odporujú. Mysleli sa tým samozrejme prírodné vedy. Takéto tvrdenie však môže povedať iba niekto, kto s vedou nemá absolút-

tomu, že ju nesprievádzali anjeli, nepočul žiaden hlas z neba, nevidela žiadne znamenia na nebi. Bola to taká obyčajná situácia, žiadne zázraky. V tej noci však dostala od Boha znamenie. Prišli pastieri a hovorili, že sa im zjavili anjeli a zvestovali im narodenie mesiáša. Bolo to potvrdenie jej dôvery vo i Bohu. A Boh sa naozaj o nich postaral. Keď prichádzajú mudrci od východu, ktorí boli tiež určitým znamením, nachádzajú novonarodeného kráľa Ježiša už v dome.

Svätý Pavol neskoršie o Ježišovi napísal Efezanom: „Veľon je náš pokoj!“ /Ef 2,14/. A sám Pán Ježiš nám ponúka svoj pokoj: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva.“ /Jn 14,27/ Ak náš pohľad bude upretý na Ježiša, nestratíme tak ako pokoj z duše. Istú podobnosť môžeme vidieť aj u apoštola Petra. Kráľ za Ježišom po vlnách jazera. Zákia sa pozeral na Ježiša, vody jazera, ktoré symbolizovali židom určité zlo, boli pod ním. Keď opustil svojím pohľadom Ježiša a pozeral na vlny a seba, tak sa zaal topiť. Ja vám milí priatelia prajem, aby sa vám darilo hľadieť na Ježiša, aby vás vlny tohto nepokojného sveta nepotáпали. Nech nám v tom pomáha mocný príhovor našej matky Panny Márie. Nech vás Knieža pokoja sprevádza vašim životom.

Marián Vivodík, farár

/Veda a viera/

ne nič spoločné, ten sa síce vyhlási za vedca, ale vedcom nie je. Prvoradou úlohou akejkoľvek vedy je hľadieť pravdu a zákonitosti, ktorými sa procesy, ktoré táto veda skúma, riadia. Keď sa pozrieme na objekt skúmania, ktorého vek prírodnej vedy, tak ním je určitá hmotná skutočnosť a jej zákonitosti. A keď sa pozrieme na objekt skúmania viery, tak ním je transcendentno a procesy s ním súvisiace. A tu hne vidíme, že objekty skúmania (prírodnej) vedy a viery sa diametrálne odlišujú, teda že neskúmajú rovnaký objekt a teda že sa vyjadrujú k dvom navzájom nesúviacim veciam. A z toho vyplýva, že si nemôžu navzájom odporovať, keďže každá skúma nie o úplne iné. Ako sa hovorí v starej slovenskej múdrosti "jedna hovorí o voze a druhá o koze."

Navyše, viaceré prírodné vedy objavili fakty a prišli k záverom, ktoré nie sú v rozpore s vierou, ale ju priamo podporujú. Len netreba by predpokladať a skúmať fakty naozaj objektívne.

Rozhovor: **Viera mi dáva pokoj v duši**

V nede u na sv. omši môžeme vidie v prednej lavici pobeďimského kostola skromného muža so svojou mami kou. Ide o Doc. RNDr. Jozefa Maráka, CSc., z Katedry analytickej chémie, Prírodovedeckej fakulty, Univerzity Komenského. Bývajú síce v Podolí, ale ke že asto navštevujú náš pobeďimsky kostol a sú tak trochu našimi farníkmi, oslovil som pána Jozefa Maráka, i by nám odpovedal na nieko ko otázok.

● *asto Vás môžeme v nede u vidie v prednej lavici pobeďimského kostola. o vás pri ahuje do tohto chrámu?*

Je nieko ko vecí, ktoré rozhodujú o tom, i ís na sv. omšu do Pobeďima alebo nie. Pre m a osobne je najlepšie za a de hne ráno sv. omšou, aby lovek nabral silu a posilu do nového d a hne na za iatku. Pokia za nem nie o robi a potom mám ís na sv. omšu, tak už sa podstatne horšie sústre ujem a myšlienky mi behajú kde-kade. Z tohto h adiska je pre m a osobne ve mi vhodné, že sv. omša je v Pobeďime najskôr zo všetkých okolitých kostolov.

Ale sú aj iné dôvody. Každý chrám má svoje osobitné aro, ktoré mu vta ili jeho staviteľa a jeho „užívateľa“ a po as prítomnosti v chráme je toto „ aro“ cíti . V niektorých chrámoch viac, v niektorých menej, podobne ako je to aj u udi, niektorí cítia toto „ aro“ intenzívnejšie, iní ho necítia prakticky vôbec. Z tohto dôvodu sa v niektorých chrámoch cítíme „ako doma“, teda ve mi príjemne a v iných je to horšie. Ja osobne sa v pobeďimskom chráme cítim ve mi príjemne. A ešte nie o. Nevie, i ste si všimli, že pobeďimsky chrám je výnimo ný svojou stavbou. Pochodil som po mnohých štátoch sveta a

navštvil som ve a chrámov, ale ešte som nebol v chráme, ktorý je širší ako dlhší. A pobeďimský chrám so svojimi 2 bo nými lo ami sa mi zdá širší ako dlhší. Nemám to presne zmerané, ale mám taký pocit, že je to tak. Ak to tak naozaj je, tak je to naozaj rarita, aj ke to samozrejme nie je hlavný dôvod, pre o by sme mali navštevova chrámy.

● *Dosiahli ste vysoký pedagogický a vedecký titul. Bola táto cesta k titulom namáhavá?*

Áno, ke sa pozriem spä , môžem poveda , že cesta za titulmi bola namáhavá. Vyžadovalo si to ve mi ve a asu na štúdium (aj po skon ení vysokej školy) ako aj na vedecko-výskumnú prácu. A ke že de má stále iba 24 hodín, muselo to ís na úkor nie oho. V mojom prípade to bola rodina, ktorá trpela a stále trpí, aj ke sa už dá poveda , že si zvykla. A ja cítim ve ký dlh vo i svojej rodine, pretože som jej nevenoval to ko asu, ko ko som chcel a ko ko potrebovala. Ale už kedysi povedali múdrejší, že ni dôležité a významné v živote

nedostane lovek zadarmo. A stará slovenská múdros vraví, že za všetko sa platí. Aj ke to nemusí by (a v šinou ani nie je) peniazmi.

Ale tie tituly nie sú to podstatné v živote. V mojom ur ite nie. Hoci ve a udi sa pachtilo a stále pachtí za titulmi a myslia si, že ke majú titul, tak majú aj rozum. A potom, ke sa s nimi lovek rozpráva, alebo ich vidí na televíznej obrazovke, tak nemo žasne nad tými "úžasnos ami", ktoré rozprávajú a lovek sa v duchu pýta: „Ako mohla táto osoba vôbec zmaturova , a nie ešte skon í vysokú školu?“. A potom lovek po uje poveda nie o napríklad pastiera oviec a cíti, že tie slová hovorí múdry lovek. Múdry nie titulmi, ale svojim rozumom, svojou povahou, svojimi skúsenos ami. A ke vidím tých rozli ných "naslovovzatých expertov" z rozli ných bánk, z rozli ných iných spoločností, ktorým ešte nezaschol atrament na maturitnom vysved ení, ako nás "odborne" presvied ajú o tom, že voda je fialová, tráva červená a podobné nezmysly, tak mi je smutno na duši nad tým, kam krá a táto naša kvázi vyspelá spoločnosť. Môj starý u ite dejepis na základnej škole, na ktorého mám len tie najlepšie spomienky, nám hovoril: „Historia est mater studiorum.“ (História je matkou štúdia.) Vtedy sme sa z toho smiali. Ale s odstupom asu, ke lovek získal trochu skúseností, možno aj zmúdreľ, musím poveda , že mal pravdu. Ke sa spoločnosť nepou í zo svojej histórie, tak na to len doplatí. Ke naši predkovia žili ešte v kme ových spoločnostiach, tak o živote v kmeni a o všetkých významných a podstatných veciach rozhodovala "Rada starších", teda spoločnosť starších udi, ktorí už mali nejaké (asi významné) životné skúsenosti. A nie nejakí"-nás " ro ní chlapanci bez životných skúseností.

● *Každý lovek prechádza ur itou krízou viery, kedy sa rozhoduje pre vieru. Aká bola Vaša cesta k viere? Kedy ste sa rozhodli, že sa oplatí veri Bohu?*

Moja cesta k viere bola k ukatá, tak ako bývajú úzke cesty, ktorými máme krá a cestou k Bohu. Nie širokými cestami, ktoré vedú nakoniec aj tak do zatratenia. Bol som vychovávaný v kres anskej rodine a všetci lenovia aj širšej rodiny boli veriaci udi. Takže základy boli položené už v detstve. Ale prišlo obdobie puberty, dospievania, k tomu 70-te roky a tlak spoločnosti na potla enie akýchko vek náboženských prejavov. A tak po as strednej školy som bol lenivý chodi do kostola a bolo to samozrejme aj pohodlnejšie. Takže som si našiel výhovorky a ospravedlnenia, pre o nemôžem chodi do kostola. Nie, že by som vtedy nemal vieru, ale to, o s vierou súvisí, bolo potla ené. Opätovné vrátenie sa k viere nastalo u m a po as štúdia na vysokej škole. A ako som sa neskôr dozvedel, bolo dlhodobo vymodlené a vyplakané mojou mamou, ktorá nestrácala nádej a vieru, že sa jej syn vráti k viere. A o znamená "ži z viery" som spoznal

po as vojenskej prezen nej služby. Bol som aleko od rodiny, príbuzných, známych, v prostredí, ktoré bolo nepriate ské viere. Tam som si dokonale uvedomil svoju slabos , úbohos , neschopnos a nemožnos zmeni situáciu vlastnými silami, vlastnou vô ou. A tak jediné, o som mohol robi , bolo úplné odovzdanie sa Bohu. A tam, v tom astokrát ne udskom prostredí, som cítil Božiu prítomnos , Božiu lásku. Z viery som erpal silu vydrža a preži bez v šej ujmy na zdraví "službu socialistickej vlasti".

● *o Vám prináša osobná viera?*

V prvom rade, a naozaj ve mi stru ne povedané, pokoj v duši. Vedomie, že život loveka má zmysel, že ni na tomto svete sa nedeje "len tak", náhodne. Že tu, na tomto svete, nežijeme len pre seba, že s každým z nás má Boh svoj plán a že našou snahou a naším úsilím má by spoznanie tohto Božieho plánu, jeho prijatie a konanie pod a neho. Ono to vyzerá na prvý poh ad ve mi jednoducho, ale nie je to tak. Je to naozaj ažké. Aj preto sa snažím pripomína si slová modlitby sv. Františka z Assisi (aj ke to nie je doslovný citát, význam zostáva nezmenený a to je, aspo pod a m a, podstatné)

"Bože, daj mi silu, aby som vládal zmeni to, o môžem zmeni . Daj mi pokoru, aby som vedel v pokore prija to, o nemôžem zmeni . A daj mi múdros , aby som vedel rozpozna prvú a druhú situáciu".

● *Dnes možno vidie , ako mladí udi opúš ajú vieru. Sám sa asto stretávate v škole s mladými. Hoci s nimi nehovoríte o viere, o myslíte, pre o mládež nemá záujem o vieru? Alebo sa stretávate s iným názorom?*

Nedá sa jednozna ne poveda , že všetci mladí udi opúš ajú vieru. Sú samozrejme výnimky, ale je fakt, že percento tých, ktorí opúš ajú vieru je ve mi vysoké. Mnohí mladí udi opúš ajú vieru v období dospievania viery napriek tomu, že ke bolí malí, tak chodili do kostola, modlili sa pravidelne a vyrastali v prostredí, ktoré bolo priaznivé viere. Ale príde obdobie dospievania, ke sa im zdá všetko, o hovoria dospelí, u itelia, nehovoriac o k azoch, prí ažou. A navyše si musíme uvedomi , že viera, pokia to lovek myslí naozaj vážne, si vyžaduje disciplínu, ur itý poriadok a ur ité "násilie" vo i svojmu telu.

Nočné bdenie

Aj tento rok mládež našej farnosti zorganizovala 31.10. nočné bdenie. Začalo sa sv. omšou o 20,00 hod., ktorú slávil p. kaplán Kožuch z pastoraálneho centra na Orave. Pri nej ako aj po sv. omši sme si mohli vypočuť spevy sr. Elišky a jej priateľov zo Žiliny. Pred polnocou sa mohli hostia i domáci zúčastniť modlitby za Slovensko a pozrieť si video Boh je DJ. Tesne pred polnocou odznelo svedectvo. Zaujímavá bola aj modlitba tancom so scénkou, po ktorej sa vyložila Sviatosoltárna. Adoráciu sprevádzala krásnymi spevmi skupina mladých z Cenacolla Piešťany. Sú to mladí ľudia, ktorí mali problémy s alkoholom, drogami, ale potom našli riešenie svojho zúfaleho života. Riešením bol Ježiš Kristus. Tí, ktorí ich sledovali pri speve, to mohli pekne vidieť. Okolo jednej po polnoci bola prestávka. Niektorí sa vrátili vyspať do ďalšieho dňa, iní chceli pokračovať v modlitbách ďalej. Je obdivuhodné, že kostol sa zatváral o 6,30 hod v nedeľu. Na nočné bdenie sa zúčastnilo viacero ľudí aj z okolia. Skoro ma až zabolelo, keď prišiel kaplán s mladými z Dunajskej Stredy a mladým z našej farnosti sa nechcelo. V mene prítomných akujeme nášmu spoločenstvu Ichthys /v preklade Ryba, znak prvých kresťanov/ za pekný program a organizáciu celej modlitby.

-mv-

Kam sa skryť? /pre deti/

Kedysi dávno sa jeden uctievaný stál slávnym už za svojho života. Hovorí sa, že sám anjel ho vyvolal, aby ho požiadalo o radu.

„Pán Boh sa chce hrať na schovávačku s nami. Pýtal sa svojich anjelov, kde sa dá najlepšie skryť. Niektorí hovoria, že v hĺbkach oceánu. Iní, že na najvyššom vrchu. A ďalší, že na Mesiaci alebo nejakej vzdialenej hviezde. Čo mi poradiš ty?“

Uctievaný povedal: „Povedz mu, nech sa skryje do ľudského srdca. Je to posledné miesto, kde ho budú hľadať...“

A naozaj Pán Boh chce prebývať v našich srdciach. Vtedy, keď ho poslúchame, robí si v nás dom. A vy deti, už sa vám podarilo nájsť Boha? **Pavol Benka**

Púť do Rima

Farnosť v dňoch 22.-29.5. 2010 pripravuje púť do Talianska - Padova, Siena, Assisi, Rím, San Giovanni Rotondo, Lanciano, Loreto. Cena bude závisieť od ceny ubytovania, ktorá sa práve upresňuje.

-mv-

Nový dekan v Novom Meste n/V.

Od 1. augusta 2009 bol menovaný za nového dekana novomestského dekanátu vdp. Mgr. Ján Udovít Malý. Dovtedy pôsobil ako školský dekan a správca farnosti v Krakovanoch.

-mv-

Združenie pre ochranu a obnovu kostola sv. Michala informuje

- 2 % dane z príjmu za 2008 a orgány na funkčné obdobie r. 2010 - 2012

Ochotní prispievatelia poukázali v tomto roku na účty Združenia pre ochranu a obnovu kostola sv. Michala v obci Pobeďim sumu 2 % zo zaplatenej dane za rok 2008 v celkovej výške 56 770,00 Sk. Združenie zaslalo túto sumu v celkovej výške 60 252,00 Sk (2 000 EUR) v mesiaci 10/2009 zo svojho účtu na účty Farnosti Pobeďim na opravu kultúrnej pamiatky budovy Rímskokatolíckej fary v Pobeďime. Združenie doteraz uhradilo na opravu Kostola sv. Michala a Rímskokatolíckej fary v Pobeďime náklady v celkovej výške 2 001 057,40 Sk.

Podľa platných Stanov Združenia pre ochranu a obnovu kostola sv. Michala v obci Pobeďim boli

zvolené na funkčné obdobie 1.1.2010 - 31.12.2012 jeho orgány v zložení - správna rada: Mgr. Mariana Cagalová, Viliam Klimo, Ing. Peter Kotleba, Ing. Milan Kyselica, Ing. Marian Lednický, Mgr. Ivan Pastorek, revízor: ubica Miklovičová, predseda združenia: Ing. Peter Kotleba, štatutárny zástupcovia združenia: Mgr. Mariana Cagalová, Ing. Peter Kotleba, Mgr. Ivan Pastorek. Inosť združení je dobrovoľná a bezplatná.

Združenie úprimne akuje všetkým prispievateľom za ich ochotu poskytnúť finančné príspevky na opravu kultúrnych pamiatok v našej obci - Kostola sv. Michala a Rímskokatolíckej fary.

Ing. Peter Kotleba, predseda združenia

● Účastníci Dňa rodiny.

Deň rodiny

18. október bol v našej farnosti venovaný rodinám. Farský úrad v spolupráci so Základnou školou J. Hollého pripravil krásne nedeľné popoludnie. Konal sa už v poradí 5. ročník akcie Deň rodiny. Počasie nám síce neprialo, no neodradilo nás od účasti. Súčasťou sa konali v priestoroch ZŠ. Pri vstupe deti privítali rozprávkové bytosti a v komnate Snehovej kráľovnej dostali inštrukcie k jednotlivým úlohám. Potom sa už mohli smelo vybrať na prechádzku Rozprávkovým lesom. Stretli sa s rôznymi postavami z rozprávkovej ríše, súťažili, zbierali body, za ktoré nakoniec dostali sladkú odmenu.

Každý z prítomných mohol ochutnať dobroty, ktoré pripravili šikovné gazdinky. Hlavný program sa však uskutočnil v školskej telocvični. Sily si medzi sebou zmeralo 17 rodín. Pri rôznych súťažiach sa potvrdilo, že je veľmi dôležité, aby rodina fungovala ako celok. Každý z členov v nej má svoje nezastupiteľné miesto, je súčasťou „skladky“, v ktorej akákoľvek chýbajúca kocka, stavebnica sa môže rozpadnúť.

Zvíťaziť nemohol každý, ale o to ani nešlo. Akcia mala celkom iný zmysel. Strávili sme krásne nedeľné popoludnie, zastavili sme sa vo svojom uponáhľanom kolobehu, venovali sme sa svojim deťom. Touto cestou chceme poďakovať všetkým, ktorí zorganizovali toto milé podujatie. Už teraz sa tešíme na budúci rok.

Gitka Petrášová

Zrnká múdrosti z knihy Sudcov

- Tu vravel Pán Gedeonovi: „Udu, ktorý je s tebou, je príliš mnoho, keď mám dať Madiánčanov do jeho ruky! Veľby sa potom Izrael vychovával proti mne: »Vlastnou rukou som si pomohol!« . Vyhlas teda pred ľudom, aby to počuli: Kto je bojazlivý a nesmelý, nech sa vráti!“ 7,2-3
- V tých dňoch nebolo kráľov v Izraeli. Každý si robil, čo sa mu úšlo. 17,6
- Keď Dalila skríkla: „Filištínci (idú) na teba, Samson!“ - prebudil sa zo spánku a povedal si: „Aj teraz vyviaznem ako predtým a strasím to zo seba.“ Nevedel totiž, že Pán od neho odstúpil. Filištínci ho chytili, vylúpili mu oči, odviekli ho do Gazy a uväznil ho v oštekoch. 16,20-21
- Tu vzbol kol Pánov hnev proti Izraelu a povedal: „Pretože tento národ porušil moju zmluvu, ku ktorej som zaviazal ich otcov, a neposlúchol môj hlas, tak ani ja už nechcem vypúšťať pred nimi ani jeden z tých národov, ktoré zanechal Jozue, keď umrel. A to preto, aby som nimi vyskúšal Izraelitov, či sa budú pridriavať Pánovej cesty a chodiť po nej, ako to robili ich otcovia, alebo nie.“ 2,20-22

Inzeráty

- Predám v elímed. Bašovce 37, 0902 657 296
- Na farskom úrade je možnosť zapožičať knihy, rozličné duchovné prednášky na CD, náboženské filmy (DVD, VHS, ktoré už boli odvysielané v televízii).
- Prosíme o návrhy na periny. Nie modré a biele. Zn. Pomôžme si v núdzi.

Vydáva: Rímsko - katolícka cirkev, farnosť Pobeďim. Zodpovedný redaktor: Mgr. Marián Vivodík, správca farnosti sv. Michala. členovia redakčnej rady: Ing. Marián Lednický, Mgr. Ivan Pastorek, Mgr. Margita Petrášová. Tel.: 032/779 41 76. Grafická úprava: Ing. R. Drago - ACOM, Hlohovec, Tlač: HcTV, s.r.o. Hlohovec.